

Karácsony és misszió

Advent közeledtével egy kérdés merül fel bennem: korunkban mit jelenthet a karácsony ünnepe? Van-e mondanivalója és üzenetialója a mai világban? Biztosak lehetünk abban, hogy karácsony ünnepének üzenete korunkban is aktuális. Hiszen Isten először kézzelfogható nagy szeretetével fordult az emberiséghez, és ugyanolyan szeretettel fordul ma is hozzánk. Isten szeretete nem változott meg azóta sem, hiszen „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8)

Jézus Krisztus megtestesülési misztériumához hozzáfűződik Isten feltételen szeretete, hiszen jól tudjuk: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,16). Igaz, hogy Isten szerette a világot és mindannyiunkat. Mivel Isten szerette a világot, kellett tennie valami különleges gesztust. A gesztus nem más, mint hogy **odaadta** egyszülött **Fiát**. Az utolsó vacsorán Jézus hasonlóképpen cselekedett: „Most a kenyeret vette kezébe, hálát adott, megtörte és odanyújtotta nekik ezekkel a szavakkal: „Ez az én testem, amelyet értetek adok.

Ezt tegyétek az én emlékezetemre.” (Lk 22, 19)

Szavakkal kevésbé tudjuk kifejezni a szeretetet, azt cselekvéssel fejezzük ki legjobban. A Mennyei Atya is ezt tette velünk, amikor egyszülött Fiát odaadta és maga Jézus Krisztus is ezt cselekedte: odaadta önmagát az Eucharishtiában. Odaadó és elkötelezett szeretettel fordult hozzánk. A szeretet és a cselekvés összekapcsolódnak. Cselekvés nélkül nincs szeretet és a cselekvésnek szeretet nélkül nincs értelme.

A szeretetet csak így lehet kifejezni legjobban. A karácsonyi öröm odaadó szeretetet jelent teljesen és egészen. Megértjük-e a karácsonyt, a misztériumot? Idén a karácsonyi ünnepkor gondoljunk a nehéz sorsúakra, szenvedőkre, a szegény családokra, akik sok mindenre rászorulnak. Mi lehetünk Isten látható segítségnyújtó keze. Bennünket küld Isten, hogy vigasztaljuk őket és támaszuk legyünk. Tudunk-e örömet szerezni a kevésbé privilegizáltaknak és mosolyt csalni az arcukra a kis felajánlásainkkal?

Önnek és családjának kívánok áldott, boldog és békés Karácsonyt és kegyelemben, egészségben, szeretetben gazdag és boldog Újesztendőt.

Tete Remis SVD
PMM igazgató

KARÁCSONY

Emberré lett az Úr, szalmán kapott helyet,
Hogy széna, szalma én már soha ne legyek.

Alázat és gyermeki lélek, mily szent dolog
Kik látták az Urat elsőnek? A pásztorok.

Miért mondd, hogy a Nagy kicsinnyé nem lehet,
S a porszem képtelen felfogni az eget?

Nézd a Szűz gyermekét! A szűk jászolt tekintsd:
....Benne a föld s az ég és száz világ pihent meg.

Bizony, a szíved is kicsi jászol, ha lenne,
....Újra eljönne az Úr, s gyermekként megszületne.

Ha Krisztus százszor is születne Betlehemben,
....Elvesznél, hogyha nem jönne el a szívedben.

(A.Silesius)

Örömnép a nyíregyházi Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskolában

2023. november 21-én iskolánk 53 kisdíákja tett ünnepélyes ígéretet arra, hogy kis imával, és kis áldozatokkal segítik rászoruló társaikat hazánkban és a nagyvilágban.

Az ünnepi Szent Liturgiát Kovács Csaba iskolalelkész végezte. Vendégünk volt P. Benvin Sebastian Madassery atya, aki búcsúzni jött tőlünk, és bemutatatta a gyerekeknek utódját, P. Tete Remis atyát, a Pápai Missziós Művek magyarországi új igazgatóját. Az ő jelenlétükben tettek ígéretet, és váltak kis misszióssokká tanítványaink.

A Jó Isten segítse gyermekeinket, hogy vállálásukban hűségesek és kitartóak legyenek!

*Matavovszky Györgyné
animátor*

A misszió soha nem ér véget!

Az encsi Szent László Katolikus Általános Iskolában már hagyomány, hogy októberben missziós lelki napot tartunk. Idén vendégünk volt Benvin Sebastian atya, verbita szerzetes, a Szent Gyermekség Műve volt igazgatója, aki utódjával, a szintén indiai származású Tete Remis atyával érkezett hozzánk. Encsi paptársaikkal együtt emlékeztetessé tették a napunkat. Részt vehettünk szentmisén, komoly beszélgetéseken, de játékos foglalkozásokon is. A hívekkel együtt

fáklyás körmenetben imádkoztunk a békéért, az iskoláért, a családokért. A Szent Anna templomban kapott áldással térhettünk haza. Sebastian atya búcsúzásként a szívünkre kötötte: „A misszió soha nem ér véget!”

*Makranczi Sándorné
animátor*

Kambodzsa – akik életüket adták Krisztusért

A kis kambodzsai katolikus közösség évente egyszer emlékezik azokra, akik életüket adták Krisztusért. „Az egyház minden évben megünnepli ezt az évfordulót” – emlékeztetett Olivier Schmitt-haeusler püspök, Phnom Penh apostoli vikáriusa az emlékmisén. Joseph Chhmar Salas püspököt és 34 társát 1970 és 1977 között a Pol Pot és vörös khmer rezsim alatt ölték meg. Kambodzsai, vietnámi és francia származásúak voltak – papok, laikusok, hitoktatók és misszionáriusok. Boldogá avatásuk 2015-ben kezdődött. Paul Roeng Chatsirey atya, posztulátor, egyben a laoszi és kambodzsai PMM igazgatója is.

A vikárius Krisztus szavait idézte: „Aki nekem szolgál, engem kövessen, s ahol én vagyok, ott lesz a szolgálom is.” (Jn 12,26) A püspök visszaemlékezett kambodzsai szolgálata kezdetének tragikus idejére, majd hozzátette: „Ma már más a helyzet, az egyház újjászületett, a közösségek fiatalok, többnyire olyan emberek alkotják, akik nemrég vették fel a kereszténységet. Az Úr kísér minket és mindig reménnyel nézünk előre.”

(Agenzia Fides)

Az Úr jelen van, mint szükséges fény

„Manapság az Úr a világ Világosságaként mutatkozik meg, a bizonytalanságban, főleg a gazdaság területén.” Mons René Leigue, Santa Cruz érseke a szentmisében a tanárok tiltakozását említette, valamint az egészségügy problémáit, és hogy „mindezek között az Úr a világ világosságaként mutatkozik meg. Isten a szívet nézi. Mi emberek nem látjuk az emberekben rejlő mélységeket”. A támogatások kérdésében az érsek így reagált: „Azt gondolom, hogy az embereknek nem támogatásra van szükségük, hanem stabil munkára, hogy legyen

reménye, hogy minden hónapban lesz étele”.

Mons Leigue megjegyezte, hogy sok fontos probléma van, amit meg kell oldani. A hatóságok, a kormányok azt mondják, hogy az egészség és az oktatás a legfontosabbak, „de nem tapasztalható, hogy kellő fontosságot tulajdonítanak nekik.” A kórházban nincsenek gyógyszerek, nincsenek szakorvosok... „A mai helyzetben az Úr úgy jelenik meg, mint maga a fény. Szükségünk van egy fényre, ami megvilágítja az utat, amin járunk kell.”

(Agenzia Fides)

Segélyezett diákból egyházmegyei igazgató

Sylvère Buzingo atya teljesen beilleszkedett az osztrák emberek közé; nemrég nevezték ki a Pápai Missziós Művek (PMM) gurgelgenfurti egyházmegyei igazgatójává, de egyidejűleg próbál hazájával, Burundival is összeköttetésben maradni.

Több mint tíz éve jött Ausztriába a burundi pap, hogy itt védje meg teológiai doktorátusát. Több plébánián szolgált. 2022 óta a köttmannsdorfi plébánián lelkipásztori vikárius. Vidám, nyílt modora ellenére sem volt mindig egyszerű számára, hogy kiismerje magát a különböző plébániákon.

Papi képzése alatt Burundiban az osztrák PMM támogatta, valóságos "keresztstülőként". „A PMM pap-keresztstülőségét csodás lehetőségnek tartom az osztrák emberek számára, ezáltal részt tudnak venni az evangélium továbbadásában. Azt, amit ők adományokkal és imával olyan nagyvonalúan nyújtanak, majd visszakapják. Én magam is egy ilyen csodás támogatás gyümölcse vagyok. Csodálatos érzés, hogy most papként Ausztriában egy kicsit visszaadhatok abból, amit kaptam.”

„Az embereknek mindig szükségük van egy bizonyos időre, hogy egy idegennek megnyíljanak. Türelmesnek kellett lennem, és megpróbáltam nem visszahúzódní, hanem egyszerűen és diszkréten felajánlani Krisztus evangéliumát. Az emberek gyorsan elfogadtak és megbecsülnek. Végtelenül hálás vagyok érte az Úrnak.”

Nehéz az atyának elkötelezett munkatársakat találni a plébániái munkákhoz. „Burundiban maguktól jönnek az emberek, keresik a pap lelki segítségét és a szentségeket. Ausztriában a papnak kell keresnie az embereket. Burundiban a plébániák leányegyházakba tagolódnak, amelyek vezetését hitoktatókra bízzák. Továbbá 15-20 tagból álló kis keresztény közösségeket alkotnak. Hétköznapijokban a rendszeres ima és a közös bibliaolvasás lelkesíti a híveket.

Hogy kapcsolatban maradjon honfitársaival és egyidejűleg erősítse ezeket a kis keresztény közösségeket, Sylvère Buzingo atya néhány éve létrehozott egy segítő projektet hazája egyik egyházmegyéjében. Az ottani papokkal együtt kecskéket vesz, melyeket a közösség gondjaira bíz. A kecsketenyésztésből származó jövedelemmel segítik a közösség szegényeit, az öregeket, betegeket, egyedülállókat.

Az újdonsült egyházmegyei igazgatóra új feladatok várnak, ezért megtanult szlovénül is, hogy kétnyelvű működési területén könnyebben tudjon közeledni az emberekhez.

„Az a vágyam, hogy az osztrák emberek örüljenek, hogy az, amit adtak, visszatér hozzájuk és gazdagítja őket. Szeretném, ha az Afrikából, Ázsiából és Latin-Amerikából érkező testvéreim is hálával adnák vissza azt, amit kaptak. Kívánom, hogy létesüljön egy hálózat közöttünk, hogy erősíthessük ezt az érzést.”

(allewelt Mai/Juni 2023)
Ford.: Szabó Bernadett

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója hírlevél
cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos
kérdéseiket is.

Üzenetet honlapunkon
keresztül is lehet küldeni:

<http://papaimisszio.hu>
pmmmisszio@gmail.com